

kuteret, gik tilbage til Landmændene. Jeg vilde rigtignok mene, at det var et højst ødselt Kredsløb, vi har foranstaltet med de 20 Mill. Kr., hvis det var saadan, at Pengene først gaar fra Landmændene til Kødkontoret og saa fra Kødkontoret til Slagterne og saa tilbage igen til Landmændene, den anden Landmand faar maa-ske nok noget mere, end den første Landmand har afgivet, men hvis Kredsløbet var saadant, var det hele fuldkommen unyttigt, og saa burde vi allesammen være enige om snarest muligt at lade det bortfalde. Det forholder sig imidlertid heller ikke saaledes.

Det ærede Medlem talte ogsaa om Overprisen og var imod, at der i det hele taget skulde gives en Overpris. Det ærede Medlem talte, som om jeg havde forlangt en Overpris af 40 Øre pr. kg. Saaledes er Forholdet imidlertid ikke, jeg ønsker blot, at det bliver tilladt at give indtil den Pris, hvis det er nødvendigt, for at faa de bedste Kreaturer og dermed det billigste Kød, det fedeste Kød, det, man mest trænger til i den foreliggende Situation. Dersom det ikke er nødvendigt at give mere end en Overpris af 5 Øre pr. Pund, falder det aldrig Slagterne ind at give mere. Men det ærede Medlem vil afskære dem fra at faa de gode Dyr, saa Publikum kommer til at gnave Ben uden synderligt Kød paa, thi det vil blive den Slags Kød, Hjemmemarkedet bliver forsynet med, hvis det ærede Medlems Forslag bliver taget til Følge. Det ærede Medlem fandt det urimeligt, at det indenlandske Forbrug betales med en højere Pris end den, der gives fra Udlandets Side, men med Tilslutning fra alle Fagfolk vil jeg hævde, at de dyre Kreaturer absolut giver det billigste Kød. Det er jo den Slags Ting, som varierer. Sidste Efteraar var Kødet til Hjemmeforsyning paa Grund af det store Udbud og den begrænsede Eksport, som bekendt, meget billigere end det, der blev udført. Det ærede Medlem undrede sig over, at jeg var Modstander af Maksimalpris paa Kød. Det plejede ellers at være vort Princip, at naar der skulde Maksimalpris paa Raavarer, skulde der ogsaa Maksimalpris paa det færdige Produkt. Ja, det er nu saadan en nem industriel Behandling, der finder Sted af denne Raavare, den bestaar blot i at slaa Kreaturet ihjel, tage Skindet af og skære Kødet i Stykker, saa er den Proces forbi, og rigtig Maksimalpris paa Kvæg kan vi knapt sige, vi har endnu.

Saa vilde det ærede Medlem have Flæsket omkring i Saltekarrene talt op. Det er en meget vanskelig Opgave, og Husmødrene er meget uvillige til i denne varme Tid at tage Flæsket op af Saltekarrene og eksperimenterere med det. Det vil være meget vanskeligt at faa lavet Statistik over Flæsket i Saltekarrene.

Det ærede Medlem hævdede saa, at jeg i Princippet havde godkendt Eksportafgiften. Nej, det har jeg aldeles ikke, jeg har gjort Rede for den historiske Oprindelse af denne Afgift, men det er jo sin Sag, jeg finder det ikke rimeligt, at vi opretholder en saadan forlods Beskatning af Landbruget, som det i Virkeligheden er, og at den lovfæstes, uden at der samtidig i Loven indføres en Bestemmelse om, naar den skal bortfalde.

Det ærede Medlem talte om Ejendomsprisernes Stigning og Skattelisterne, det stod i ikke ringe Grad i Forbindelse med Ejendomsskyldens Stigning. Det var mærkeligt, at det ærede Medlem ikke ogsaa talte om, hvordan Sparekasserne bugner af Penge. Jeg skal imidlertid ikke drøfte hele dette Spørgsmaal med det ærede Medlem ved denne Lejlighed. Saa sagde det ærede Medlem ogsaa, at jeg talte ikke Husmændenes Sag, jeg stod ikke som Husmændenes Talsmand. Jo, det vil jeg netop hævde, jeg gør, endda med nok saa stor Ret, mener jeg, som det ærede Medlem. Jeg skulde tro, jeg har adskillige Tusinde flere Husmænd blandt de Vælgere, som jeg repræsenterer, end det ærede Medlem har. Det stedfundne Valg har givet mig en fuldt tilfredsstillende Tilslutning fra mine Vælgeres Side overfor den Politik og de Anskuelser, jeg her paa Rigsdagen har gjort mig til Talsmand for. Og ser man i øvrigt hen til de Stillinger, hvortil jeg er valgt som Repræsentant indenfor Landbrugets Organisationer, mener jeg ogsaa, at de peger paa det samme; thi indenfor disse Organisationer er der mange, mange Tusinde Husmænd. Jeg maa derfor have Lov til at sige, at jeg repræsenterer Husmændene, endda med noget større Ret end det ærede Medlem. Det ærede Medlem sagde endvidere, at Husmændenes Førere klager ikke, de besværer sig ikke over denne Eksportafgift o. s. v. Nej, vi ser jo det mærkelige Syn, at disse Mænd ikke sjældent gaar mod Landbrugets Interesser, og derved forvirrer de ganske vist Folk af andre Erhverv, der har vanskeligt ved at blive kloge paa, hvorledes Landbruget ser paa Sagerne, naar man fra den ene